

La Primera Conferència d'UPV

Andreu Banyuls

Els dies 1 i 2 de desembre la que fins ara ha estat coalició electoral Unitat del Poble Valencià (UPV) celebrarà la seua I Conferència.

Quasi un centenar de col·lectius locals preparen aquests dies esmenes als documents base de la conferència i elegeixen delegats per a aquesta reunió del nacionalisme polític valencià.

Avui es pot assegurar que els propers anys dels nacionalisme al país seran condicionats pels resultats d'aquesta conferència i pel futur desenvolupament de la UPV.

La primera etapa de la UPV, és a dir la coalició electoral, serà superada a partir de l'1 de desembre, i no perquè no ens preocupen les properes eleccions, al contrari, sinó perquè ens preocupen, i molt. De fet, la conferència marcarà l'inici d'una nova etapa, UPV com a organització política unitària, més coalició política que electoral, amb unes característiques que no es poden homologar amb cap altra coalició de la resta de l'estat, entre altres coses perquè la situació al nostre país no és comparable amb cap altra i, per tant, les solucions han de ser diferents.

És molt possible que en alguna ocasió jo haja donat la impressió d'un optimisme exagerat respecte al futur polític immediat, tal vegada el moment ho requeria així, però ara cal ser més realista que mai, no per

por que l'invent no funcione, al contrari, perquè funcione, però que funcione bé.

Hem de superar les menudes diferències que ens han tingut fins fa pocs mesos separats i condemnats al fracàs. La unitat de tots els nacionalistes ha obert una nova esperança, els resultats electorals l'han confirmada, cal ara transformar l'esperança en realitat organitzada, amb una estructura suficient per tal que la confiança dipositada en el nostre misatge no siga defraudada.

En cap moment no pretenc afirmar que la UPV és l'única solució del País Valencià; el procés de recuperació de la consciència nacional és lent, molt lent, i tan sols l'acceleració d'aquest procés pot ser-ne la solució. El que passa és que UPV pot ser un catalitzador que ajude, almenys en part, perquè aquest s'accelere, i això sí que dependrà en gran part dels resultats pràctics de la I Conferència de la Unitat.

Si un observador, sense conèixer la situació real del nostre país, segueix el procés de unitat, segurament no el

comprenderà, però ¿quina és l'alternativa que ens queda als nacionalistes d'aquest país fora de la Unitat?: ¿conformar-nos a ser un grup d'amics discutint els problemes del país en la lamentació permanent? ¿la marginació de la societat real, que suposa el radicalisme pel radicalisme?, ¿o tal vegada l'entrada en un partit estatal per «treballar des de dins»?

Nosaltres no podem considerar vàlides aquestes alternatives i, per això, la UPV anirà endavant passe el que passe.

La Unitat és un tren que s'ha posat en marxa, és pot pujar-hi o no, i qualsevol alternativa és respectable, però allò que tot el món ha de saber és que és un tren que ningú no pot parar ja.

Hem passat ja el temps en què la participació en un aplec o una manifestació ens deixaven satisfets, relaxats durant unes mesos. Però aquesta manera d'actuar ha dut el que avui tenim: senyera, himne, denominació, autonomia, Parlament valencià, ajuntaments...

El president Lerma deia el 9 d'octubre: no cal preocupar-se, l'autonomia és nostra. Serà d'ells, pense jo, que no nostra. I per això el que cal és posar-se a treballar seriosament. Perquè tot està per fer i tot es pot fer encara. I arribarà un temps en què, veritablement, l'autonomia serà nostra, de tot el poble valencià.

CADA DIA, ELS NOSTRES MENJARS

Casa CANTÓ

Arròs amb fesols
Arròs al forn
Borreta de Melva
Paella

Els dissabte i els
diumenges

Arròs amb llentilles

Coques amb mullador
i anxova
Carns i embotits

Avinguda del País Valencià, 265
Tel. (965) 73 06 29 BENISSA